

Publicerad 2008-08-03 23:41 av Birgitta Nordh

Pappa

-Jag vill vara någon annanstans, sa Du

-Jag är rädd idag...

Maktlös fick jag köra Dig, det var för sent ju,

Men det trodde inte jag

-Dröm Dig till sjön, till bryggan vår,

dit där vi låter själen komma ifatt...

tröstade jag, gned bort en tår

och höll mig krampaktigt fast i din bils ratt

Såg plågan i Din blick

Och kunde ingenting mera göra

än att ge en uppmuntrande nick,

och fortsätta köra

Väl framme såg jag Din rakaste rygg

gå sakta in genom sjukhusets dörr

Efter den dagen var jag aldrig mera trygg

och livet blev aldrig som förr

Trots att vi alla var med Dig

var den stora kampen Din egen

Det minnet bär jag alltid med mig

Hur Du rakryggad gick de svåraste stegen

Färden förde Dig bort från oss alla

som Du älskade och värnade om

Fast vi bad, hoppades och ville befalla

över Liv och Död, var det döden som kom

Jag önskar att vi kunnat tala nu

när smärtan och rädslan är borta

Allt det okända känner ju Du

där kommer vi levande till korta

-Är Du i en annan tid

Följer Du oss från Din zon

Finns där ljuset, harmonin och frid

Är det en annan dimension

Inte är Du väl ensam där, dit Du for
Jag har känt Din hjälpande hand
Ser Du barnbarnen, oss och mor
Nog finns det osynliga band

Jag känner att vi har Ditt stöd
och även om inget svar blir givet
Så tror jag inte det finns någon Död
Bara ändringar av livet

Din äldsta dotter Gittan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Birgitta Nordh med Poeter.se id #24203 innehar upphovsrätten